

apstrādi. Tādējādi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes priekšmets varot būt arī plašāka pielietojuma programmatūra. Turklāt ar reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas programmatūru strādājot arī inženieri un citas personas, kurām neesot zināšanu specifiskajā komercdarbības jomā. Tādēļ Vispārējās tiesas vērtējums esot balstīts uz nepareizu faktisko pamatu.

Turklāt Vispārējā tiesa, tāpat ņemot vērā neatbilstošus faktus, esot ieņēmusi nostāju, ka, lai gan sastāvdaļai "ROI" dažādās valodās ir dažādas nozīmes, savienojumā ar vārdu "ANALYZER" sabiedrība elementu "ROI" vienmēr uztver kā "Return On Investment". Šajā sakarā Vispārējās tiesas argumentācija esot kļūdaina tiktāl, ciktāl [tā uzskatījusi], ka reģistrācijai pieteikto preču zīmi konkrētā sabiedrības daļa bez turpmākas apsvēršanas uztvers kā "investīciju rentabilitātes analīzes instrumenta" apzīmējumu.

Turpinājumā, pieņemot reģistrācijas šķēršļu attiecībā uz datoru programmatūru esamību, Vispārējā tiesa esot kļūdaini novērtējusi pamatā esošās preces un pakalpojumus. Pēc veiktās preču zīmes sadalīšanas apzīmējums attiecībā uz šīm 35. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem jau esot ticis tiesiski saistoši reģistrēts.

Visbeidzot, norāde attiecībā uz ES iepriekš veiktajām reģistrācijām, tas ir, Kopienas preču zīmju reģistrācijām, esot tikusi noraidīta ar pamatojumu, ka valsts preču zīmes nevar ņemt vērā. Arī šeit esot tikuši pieņemti neatbilstoši lietas apstākļi.

Prasība, kas celta 2010. gada 17. novembrī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-542/10)

(2011/C 30/41)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Ē. Habiak un S. La Pergola)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktu, kas vajadzīgi, lai pilnībā transponētu Eiropas Parla-

menta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvu 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK ⁽¹⁾ vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi tai šīs direktīvas 94. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2007/64 transponēšanai beidzās 2009. gada 1. novembrī.

⁽¹⁾ OV L 319, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2010. gada 8. septembra spriedumu lietā T-458/08 Wilfer/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2010. gada 23. novembrī iesniedza Hans-Peter Wilfer

(Lieta C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Hans-Peter Wilfer k-gs (pārstāvis — W. Prinz, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2010. gada 8. septembra spriedumu lietā T-458/08;

— piespriest otrajam lietas dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru tā ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 25. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzēja pieteikums reģistrēt grafisku preču zīmi, kurā ir attēlota ģitāras grifa galva sudraba, pelēkā un brūnā krāsā.

Pamatojot apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus šīs sūdzības pamatus.

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā dokumentus, kas pirmo reizi tikuši iesniegti līdz ar prasības pieteikumu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka runa esot bijusi tikai par jau iesniegtu materiālu papildinājumiem, kādēļ [dokumenti] esot bijis jāņem vērā.

Vispārējā tiesa, neņemot vērā, ka preces formas trīsdimensiju preču zīmju gadījumā esot jānošķir starp plaša patēriņa precēm, no vienas puses, un īpašām precēm, no otras puses, esot pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Īpašas preces raksturojoties ar to, ka atbilstoši vispārējai konkrētās sabiedrības daļas izpratnei tajās ir iekļautas noteiktas preces daļas, kas kalpo tieši tam, lai norādītu uz izcelsmi. Atbilstoši minētajam šajā sakarā nepastāvot nekādas īpašas prasības atšķirtspējas parādīšanai. Ņemot vērā norādīto, šādu preču daļu gadījumā pietiekot jau ar atšķirtspējas minimumu. Turklāt atšķirtspējas jautājums neesot ticis aplūkots, ņemot vērā no pieredzes izrietošo atziņu, ka konkrētā sabiedrības daļa (profesionāli un amatieru mūziķi) pazīstot no seniem laikiem pastāvošo parasto [preču] raksturu; ka stīgu instrumentus, tajā skaitā arī vijoles, kā, piemēram, Stradivari vijoles, raksturojot īpaša grifa galvas uzbūve. Vispārējā tiesa arī neesot ievērojusi, ka grafiskas preču zīmes, kurā ir atspoguļota tikai tā preces daļa, ko parasti izmanto preces apzīmēšanai, kā, piemēram, ģitāras grifa galva, gadījumā pietiek jau ar atšķirtspējas minimumu.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi lietas apstākļu noskaidrošanas pēc savas iniciatīvas atbilstoši Regulas (EK) Nr. 40/94 74. panta 1. punktam principu, jo saistībā ar jautājumu, ciktāl ģitāru gadījumā grifa galva norāda uz izcelsmi, tā esot pārkāpusi normas un tās izņēmuma attiecības.

Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi arī vienlīdzīgas attieksmes principu, jo tā neesot ievērojusi, ka pastāv citas Kopienas un valsts preču zīmes, kas tāpat atspoguļo tikai ģitāras grifa galvu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-319/05 Šveices Konfederācija/Eiropas Komisija 2010. gada 23. novembrī iesniedza Eiropas Komisija (pārējie lietas dalībnieki — Vācijas Federatīvā Republika un Landkreis Waldshut)

(Lieta C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Šveices Konfederācija (pārstāvis — S. Hirsbrunner, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Vācijas Federatīvā Republika un Landkreis Waldshut

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-319/05 saskaņā ar Statūtu 61. pantu;
- ja Tiesa uzskatīs, ka lietā var taisīt spriedumu, tad atcelt Eiropas Komisijas 2003. gada 5. decembra Lēmumu 2004/12/EK un piespriest Eiropas Komisijai saskaņā ar Tiesas Reglamenta 122. panta 1. daļu segt visus tiesāšanās izdevumus, kā arī tos, kas radušies pirmajā instancē;
- ja Tiesa uzskatīs, ka lietā nevar taisīt spriedumu, tad nodot lietu otrreizējai izskatīšanai attiecīgajā tiesā un atstāt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem apelācijas instancē Vispārējās tiesas ziņā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir vērsta pret Vispārējās tiesas 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-319/05 (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”). Ar pārsūdzēto spriedumu tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzējas prasība atcelt Komisijas 2003. gada 5. decembra Lēmumu 2004/12/EK (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais lēmums”) par 2003. gada 15. janvāra 213. īstenošanas regulu Vācijas tiesiskajam regulējumam gaisa satiksmes jomā, izveidojot lidmašīnu izlidošanas un nolaišanās kārtību Cīrihes lidostā (turpmāk tekstā — “213. īstenošanas regula”), kas grozīta ar 2003. gada 1. aprīļa pirmo regulu par grozījumiem 213. īstenošanas regulā (turpmāk tekstā — “apskatāmie Vācijas pasākumi”).